

Oponentský posudek na bakalářskou práci Jakuba Rajdla *Vzestupy a pády Benešova u Prahy 1918-1948*

Jiří Tourek

Bakalářská práce Jakuba Rajdla se věnuje architektonickým, urbanistickým a kulturním dějinám města Benešova v letech 1918-1948. Časové vymezení je jasně vysvětlené a dává v kontextu jeho práce smysl. Přesto je vymezení práce příliš široké. Představa, že lze v rámci bakalářské práce pojmut „kulturně historický“ (s. 3) vývoj zaměřený na architekturu a urbanismus města v kontextu kultury doby je nemožná. Je to rozsah spíše disertační práce.

Jinak je práce tematicky, a i výběrem přístupu vymezena zajímavě. Nicméně i zde je příliš ambiciózní, neboť již jen jedno z kritérií: „Kvalitativním ukazatelem pro mne bude i úroveň zainteresovanosti obyvatel a samozřejmě i místních, či přizvaných architektů“ (s. 6) by samo vydalo na velkou akademickou práci. Jak bude zjišťovat a podle čeho měřit či hodnotit zainteresovanost jednotlivých lidí či skupin? Když se pak člověk do práce začte, bohužel zjistí, že text se podobá obecným dějinám blízkým vlastivědnému nebo kronikářskému psaní, a to navzdory tomu, že čerpá z bohaté literatury a archivních pramenů. To samo o sobě je hodné ocenění, autor nepochybně strávil mnoho času studiem materiálů a našel i zajímavé historické skutečnosti a plány. Výsledkem je přesto regionální dějepis s množstvím historických skutečností, které v práci být nemusely.

Autorovy je nicméně třeba přiznat schopnost psát. Bakalářská práce je velmi čtivá, text dobře plyne a čtenáře drží, aby četl dál a dál. Chyb a překlepů není mnoho. Určité zklamání pak opět přinese konec poslední kapitoly, kde je výklad vedoucí k roku 1948 ukončen vlastně překvapivě, jako by došel čas či motivace nebo z nějakého jiného důvodu. Ať tak či onak, závěr poslední kapitoly je nepříjemně abruptní.

Autor v práci deklaruje intenci v práci pokračovat na magisterské úrovni. Myslím, že to vůbec není špatný nápad, téma skýtá nepochybně dostatek materiálu k dalšímu výzkumu a psaní. Bylo by však potřeba si pečlivě volit, co přesně a jak zkoumat, na co se zaměřit. Práci ukotvit teoreticky, například v nějakém konkrétním badatelském přístupu či metodě nebo vyjít z nějaké významné již existující historické knihy o zvoleném období, která poskytne pevný rámec toho, co je či může být dějepisná práce o konkrétním městě. Vlastně by pak autorova vlastní práce vznikala jako určitý dialog s uznávaným přístupem nějakého vybraného dějepisce. Nebo může zvolit i jiný přístup. V každém případě se má vyvázat z provinčního kronikářství, které jen chronologicky řadí události, v tomto případě stavby a projekty.

Práce každopádně splňuje požadavky kladené na závěrečnou práci bakalářského typu, a proto ji doporučuji k obhajobě. Vzhledem k řečenému navrhuje hodnocení dobře (3).

V Praze 2. února 2024

Jiří Tourek